

heden, die geschikte verbindingen vormen), maar vooral ook nemen de geestelijke dingen, de geloofstrijd, maar ook de geloofsoverwinning, een groote plaats in. Er wordt nogal eens „ouderwetsch“ geprekeerd in het boek, enkele fragmenten zijn van breedsprakigheid niet vrij, maar daar staan ook weer frissche en teekenachtige stukken tegenover en de geest van het geheel, van het boek als totaliteit, is uitstekend. Men moet dit verhaal niet tegemoetredren als een christelijken roman, doch als een bijdrage tot de christelijke lectuur. En dan verdient het de waardeering, waarop al het werk van den overleden Auteur recht heeft, de waardeering voor het eenvoudige christelijke verhaal.

C. T.

VRAGEN VAN JONGEREN

Vragen en vragen.

II.

Het is geen wonder, dat onze jongemensen vragen. Immers het geloof is zelfs niet voor volwassenen zoo maar kant en klaar. Gelooven is niet een zeker dogmatisch schema als logisch sluitend aanvaarden. Maar gelooven is in de eerste plaats een bezitten, een door genade bezitten van de overwinning. Ook van een overwinnen over de tegenwerpingen van het eigen natuurlijk verstand. En wanneer de denkers en de leiders het elken dag weer moeten erkennen, dat de strijd en de worsteling in hun leven niet ontbreekt, is het dan wonder, dat onze jongemensen vragen hebben?

Daarbij komt nog iets.

Al te dikwijls moeten de jongemensen van sommige leidende personen den indruk krijgen, alsof wij in onzen geloofsinhoud te doen hebben met een systeem dat af is en dat voor verdere uitbreiding niet vatbaar is; alsof wij te doen hebben met een remedie, dat alle vragen en moeilijkheden in een handslag oplost. In zulke gevallen krijgen onze jongemensen wel eens den indruk, dat ouderen geen oog hebben voor de vragen. Zij krijgen den indruk, dat één van twee gevallen moet zijn: of dat zij zelf wel heel erg ongelukkig zijn en van de betekenis van het geloof in het leven nog niets verstaan, of dat die ouderen een zekere gemakkelijheid hebben in het over de vragen heenleven, ook over de vragen, waarmede zij elken dag zitten.

En daarom doet het onzen jongemensen zoo goed, wanneer zij eens iemand ontmoeten, die ten-

minste met hen meevoelen kan, die hun vragen als echte vragen, zij het dan soms ook misschien als vragen van jonge menschen, doorleeft.

Nu ligt er in de goede vraag van een jongmensch voor een oudere steeds ook iets verwikkelds.

Niet opdat hij zichzelf in een zekere hooghartigheid ophaalt en omhoogtrekt aan het feit, dat hij toch maar al die vragen niet heeft, maar wel in dien zin, dat er uit elke ernstige vraag, waarmede een jongmensch tot een oudere komt, blijkt, dat het jongmensch ernstig zoekt, ernstig streeft om het licht te vinden.

En dat te ontdekken is waarlijk vertroostend. Immers wij willen zoo gaarne, dat veel jongemensen vinden het heil en het licht in hun leven.

En de eerste stap op den weg om te vinden is het zoeken en wie zoekt, die vindt.

Nu staat echter onmiddellijk bij de belofte „die zoekt, die vindt“ „en die klopt, dien zal opengedaan worden“.

Dat beteekent ook iets voor het karakter van de rechte vraag.

De vrager, die van het vragen een zekere sport maakt of die vraagt met de bedoeling om eens te laten zien, hoe diepzinnig hij wel denken kan, maakt van de vragen geen ernst.

Misschien wordt hij door zijn vragen gewichtig in de oogen van anderen, misschien brengt hij enkele andere jongemensen aan het twifelen een wijle, misschien scherpt hij zijn intellect door zijn vragen, maar echt en innig vragen doet hij niet.

Wie waarlijk door een vraag is aangegrepen, worstelt met die vraag. Maar wie worstelt met een vraag, komt met zijn vragen ook voor den Troon der Genade.

Daarom zou ik jongemensen, die zoo vol met vragen zitten, in de eerste plaats een wedervraag willen doen en wel deze: „Jongemensen, als gij uw vragen stelt, hebt ge die vragen ook den Heere reeds gedaan en hebt ge reeds licht gezocht bij Hem en bij Zijn Woord?“

Wie zoo echt vraagt, maakt ook werk van zijn vragen. Die lanceert zijn vragen ook niet zoo maar eens bij gelegenheid van een ontmoeting met een oudere, van het bezoek van predikant of ouderling, maar die gaat onderzoeken.

De echte vraag maakt actief.

Vragen is immers willen weten?

En wie wil weten, onderzoekt naarstiglijk bij alle gelegenheden, waar hij denkt iets te kunnen vinden, dat hem een antwoord kan zijn.

En dan weet ook het jongmensch, dat de vragen in de eerste plaats beantwoord worden door het Woord Gods zelve.

Veel te weinig lezen onze jongemensen den

bloed te drinken aan het groote slachtoffer dat God voor hen geslacht heeft. Het spreekt vanzelf dat hier beelddraak wordt gegeven — uit de derde schildering van de aasvogels en het roofgedierte blijkt dat al heel duidelijk —; niemand zal toch meenen dat het de bedoeling is dat de Israëlieten inderdaad precies zeven jaren brandhout van het slagveld zullen rapen, en inderdaad precies zeven maanden noodig zullen hebben om de lijken te begraven. De bedoeling is alleen dat er enorme massa's wapens op het slagveld zullen achterblijven en talloze gesneuvelden op het terrein van den strijd zullen blijven liggen. Zooals we reeds bij de vergelijking met Openb. 20:7—10 hebben gezien, is de vermelding van „vuur en zwavel“ dan wel als beelddraak voor de tenuitvoerlegging van het Goddelijk gericht te beschouwen.

Hebben we nu in dit alles de tekening van slechts één enkele gebeurtenis te zien? Gaat het hier slechts over één enkelen, geweldigen veldslag, waarin het leger van Gog vernietigd wordt? Of kunnen we ook denken aan het geheele resultaat wellicht van een reeks van veldslagen? De analogie met andere profetieën pleit ten sterkste voor het laatste. Een sprekend voorbeeld biedt Ezechiël's tijdgenoot Jeremia, die in zijn aankondiging van den „vijand uit het Noorden“ (de Chaldeeën) Jeruzalem's verwoesting en de wegvoering der bewoners teekent als één enkele daad van dien vijand (Jer. 4—6; 8 en 9), terwijl we weten dat het een serie van gebeurtenissen is geweest, waarin de vervulling van deze oordeelsaankondiging een feit geworden is (eerste komst der Chaldeeën en onderwerping van Jojakim, 2 Kon. 24:1; drie jaar later rebellie van Jojakim, gevolgd door een Chaldeeëse strafexpeditie in bond met Arameesche, Moabietische en Ammonietische hulpvrouwen, 2 Kon. 24:2; eerste wegvoering onder Jojachin, 2 Kon. 24:10—16, en eindelijk de tweede wegvoering onder Zedekia, elf jaar later, 2 Kon. 25:2—12).

Welnu, moeten we dus den ondergang van Gog wel in de eerste plaats zien als een militaire catastrofe, en behoeven wij die catastrofe niet te beperken tot één enkele concrete gebeurtenis, maar mogen wij haar zien als resultaat van een reeks van opeenvolgende gebeurtenissen, dan kunnen wij er geen oogenblik aan twifelen, of de hier gegeven tekening beantwoordt aan het historisch wederen van de Syrische macht. Onder de heldhaftige leiding van Judas den Makkabeër en diens opvol-

gers hebben de Joden in een luttel aantal jaren in een reeks van veldslagen, waaronder er intuschen zelfs wel een enkele met ongunstigen afloop was, aan de Syrische legers een vernietigende nederlaag toegebracht, die waarlijk wel als een militaire catastrofe mag worden aangeduid. Wij noemen slechts den strijd tegen Apollonius, die zelf sneuvelde en wiens zwaard van dien tijd af door Judas in alle gevechten gebruikt werd, tegen Seron bij Beth-Horon, tegen Gorgias bij Emmaus, waar Judas het vijandelijke kamp innam, tegen Lysias bij Beth-Zur; en dan nog weer later (na den dood van Antiochus Epiphanes) tegen Nikanor bij Kapharsalama en vooral in den tweeden slag bij Beth-Horon, 13 Adar 161 voor Chr., waarin Nikanor zelf sneuvelde, en zijn soldaten bij massa's de wapens wegwierpen en op de vlucht sloegen, maar door de Joden werden achterhaald en afgemaakt; een zege, van zoo enorme betekenis, dat de Joden dien dag voortaan als een gedenkdag, den z.g. Nikanor-dag, vierden. In de korte spanne tijds van 167—161 voor Chr. had alzoo de enorme Syrische macht, niettegenstaande haar geweldige inspanning, het tegen een handjevol Joden moeten afleggen. Voorwaar, hier zien wij het ingrijpen Gods, waardoor aan Gog een verpletterende nederlaag is bereid.

Verschillende andere bijzonderheden bevestigen dit. In Ezech. 38:13 lezen wij hoe Scheba en Dedan en de kooplieden van Tarsis (waaronder we te verstaan hebben Arabieren en Grieksche kolonisten van het Westen) tot den tegen Israël oprukkenden Gog zeggen: „komt gij om buit te buiten? hebt gij uwe vergadering vergaderd om roof te rooven? om zilver en goud weg te voeren, om vee en have weg te nemen, om een grooten buit te buiten?“ Wat dit beteekent, wordt heel aardig in het licht gesteld door het volgende feit: vóór den strijd tegen Gorgias bij Emmaus, was zulk een talrijke troepenmacht tegen Juda opgerukt, en scheen de nederlaag der Joden zoo onafwendbaar, dat zich in het Syrische leger reeds vreemde kooplieden vervoegden ten einde de Joodsche gevangenen die natuurlijk in groote menigte, naar zij verwachtten, zouden worden gemaakt, als slaven te koopen!

Dan vraagt ook onze aandacht, dat deel van Gog's leger uitmaken de Perzen, Mooren en Putteers, benevens Gomer en Togarma (Ezech. 38 vs. 5, 6). De Perzen behoorden tot het gebied der Seleuciden. Hetzelfde geldt wel van Gomer, te

waarborg ten moech. Hiernit overheid geven, 12 Hoogsten in een w m m van scherming zijde der staat van noch in vating van het verband van het

Nu zal te geven kringen kend. Er zijn. Op G verzet te onze kring aan het

Hoofdz wordt de eigen sou eenheid, in God lig lijkheid n den, dat geef, on plantst, t

En die hoort het gen voor zeggen w Hij komt gaan, ma geen lich weer nie kleeding? gezin. De overbodig nog niet worden. den al w zou make Toch kun aannemen scholen b geven vo verschille bezwaar; schoolga koming i evenwel bezwaar

weten de Ezechiël gen, en a den. Wat is niet v menis of ook tot he Eenige m ook de M eersten (i piërs, de Egypte; c woordig Punt, het Zee tegen komen n de legers heel moei opte heel anderzijds in strijd petijk dat rische leg weet, dat Epiphanes wikkeld e gebied ho ledig aan terventie

Dat Gog Noorden (treffelijk c worden d het Noord van Israël eenige leg tot het H en Babyl Syrische minder, d fisch zelf lag. In he leuciden o van het N de „konin Ook des ting overe uit Ezech terugkeee zitters van

POPULAIR-WETEN - SCHAPPELUKE SCHETSEN

Het Chillasme en het Oude Testament.

XXXVI.

De profetie tegen Gog, Ezechiël 38 en 39.

De eerste vraag, die we nu hebben te behandelen, is deze: of de tekening van Gog's ondergang, zooals we die vinden in Ezech. 38 en 39, beantwoordt aan het historisch wederen van de Syrische macht?

Om die vraag te beantwoorden moeten wij ons eerst goed voor oogen stellen wat hier van Gog's ondergang wordt gezegd. Die ondergang zal het gevolg wezen van een ingrijpen Gods (Ezech. 38 vs. 16—20); maar dat ingrijpen Gods zal niet plaats hebben dan met gebruik van middelen: als zoodanig wordt in de eerste plaats genoemd het zwaard: „want ik zal het zwaard over hem roepen op al mijn bergen, spreekt de Heere HEERE“ (Ezech. 38:21); zelfs ook zóó, dat „het zwaard van een ieder tegen zijn broeder zal zijn“ (zelfde vers). Daarnaast vinden we dan ook nog vermeld pestilentie, overstelpende plasregen, groote hagelsteenen, vuur en zwavel (Ezech. 38:22). In hoofdstuk 39 wordt de ondergang van Gog duidelijk geteekend als een militaire nederlaag: „maar ik zal uwen boog uit uwe linkerhand slaan en ik zal uwe pijlen uit uwe rechterhand doen vallen. Op de bergen Israëls zult gij vallen, gij en al uwe benden, en de volken die met u zijn; ik heb u aan de roofvogelen, aan het gevogelte van allen vleugel en aan het gedierte des velds ter spijze gegeven. Op het open veld zult gij vallen; want ik heb het gesproken, spreekt de Heere HEERE“ (Ezech. 39 vs. 3—5). En in de verzen 9—20 wordt dan in een drietal beelden de geweldigheid van die nederlaag geschilderd: eerst op deze wijze, dat de bewoners der Israëlietische steden wel zeven jaar vuur zullen kunnen stoken van het hout der op het slagveld achtergebleven wapenen, schilden en bogen en schachten van spiesen en pijlen; vervolgens aldus, dat er wel zeven maanden noodig zullen zijn om al de lijken der gevallen te begraven; en eindelijk in dier voege, dat aasvogels en roofdieren worden uitgenoodigd om vleesch te eten en